

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-4201-00556

Den 19. maj 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 14. april 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 323 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Villum Christensen (LA).

Spørgsmål nr. 323 (alm. del)

Ministeren nævner i svar på MIU alm. del spm. - 160, at karakteriseringen af vandløb efterfølgende kan ændres, hvis det viser sig, at en nødvendig indsats vil have betydelig negativ indvirkning på f.eks. dræning. Finder ministeren, at denne fremgangsmåde er den rigtige, eller er ministeren enig i, at karakterisering, analyse af konsekvenser og prioritering af indsatsen rettelig bør ske før vandplaner/vandområdeplaner udarbejdes og lægges frem? Er ministeren tillige enig i, at karakteriseringsprocessen i henhold til vandrammedirektivet skal ske inden planerne lægges frem?

Svar

Betingelserne for at udpege et vandområde som stærkt modificeret følger af vandrammedirektivets artikel 4, stk. 3. Landbrugsmæssig dræning medfører efter direktivbestemmelsen ikke i sig selv, at et vandløb skal udpeges som stærkt modificeret, men at vandløb efter en konkret vurdering kan udpeges som stærkt modificeret. Den konkrete udpegning og begrundelsen herfor skal fremgå af vandområdeplanen og revideres hvert 6. år.

I vandplanerne for 1. planperiode arbejdes ud fra et udgangspunkt om, at landbrugsmæssig dræning ikke i sig selv medfører, at et vandløb skal udpeges som stærkt modificeret, hvilket bygger på det fra forskningsinstitutionerne bedste skøn, der kan tilvejebringes på nuværende tidspunkt. Undtagelsen til udgangspunktet er de vandløb, hvor der allerede nu, f.eks. på baggrund af hørings svar, er konkret viden og klarhed over, at en indsats vil have vidtrækkende negative konsekvenser.

For at kunne afklare, om betingelserne for en udpegning efter vandrammedirektivet er til stede, er der således behov for at have eller indhente yderligere viden, der kan begrunde en eventuel udpegning af et vandløb som stærkt modificeret. Yderligere viden om vandløbene kan bl.a. frembringes gennem de kommunale konsekvensvurderinger, som kommunerne foretager som vandløbsmyndighed ved iværksættelse af indsatser.

Den valgte administrationsmodel for virkemidler i relation til vandløb, hvor den konkrete konsekvensberegning foretages som led i den kommunale gennemførelse, skal således bidrage til den nødvendige kvalificering af grundlaget

for en eventuel udpegning i overensstemmelse med vandrammedirektivet og sikre, at iværksættelse af indsatser ikke vil få utilsigtede negative konsekvenser.

Jeg kan endvidere oplyse om, at med den nye lov om vandplanlægning, der gælder for 2. planperiode og frem, vil det nye koncept, hvorefter kommuner og vandråd skal bidrage med forslag konkrete vandløbsindsatser, betyde, at der vil være større mulighed for at inddrage den lokale viden i planlægningen. Kommuner og vandråd vil også få mulighed for at afgive bemærkninger til den foreløbige udpegning af kunstige og stærkt modificerede vandløb og kunne komme med konkrete forslag til anvendelse af undtagelser. Også på den måde vil der dermed kunne opnås den nødvendige konkrete viden, der kan begrunde eventuel ændret karakterisering af konkrete vandløbsstrækninger.

Jeg kan herudover oplyse, at Naturstyrelsen tidligere har fået Kammeradvokaten til at vurdere, om Naturstyrelsens fremgangsmåde ved karakterisering af vandløb som stærkt modificeret i 1. vandplanperiode er i overensstemmelse med vandrammedirektivet, hvilket Kammeradvokaten vurderede, ikke var tilfældet. Det fremgår således ikke af vandrammedirektivets bestemmelser, at medlemsstaterne forud for vedtagelsen af vandplaner skal kunne beskrive konsekvenserne af en indsats i en så detaljeret grad, som det vil være tilfældet i forbindelse med kommunernes konkrete planlægning af indsatserne. Endvidere er det forudsat i vandrammedirektivet, at udpegningen som stærkt modificeret skal revideres hvert 6. år. Baggrunden herfor er, at det i sagens natur er helt naturligt, at såfremt der kommer ny viden i forbindelse med den konkrete udmøntning af indsatser, kan det danne grundlag for en revurdering af udpegningen af vandløb.

Kirsten Brosbøl / Mads Leth-Petersen